

दीर्घकेशः, पुं, (दीर्घाः केशा इव लोमान्यस्य ।)
 भङ्गकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (देशभेदः ।
 यथा, दृष्टवृत्तसंहितायाम् । १४ । २३ ।
 “एकविलोचनशूलिकदीर्घश्रीवास्वकेशाश्च ॥”
 दीर्घाः केशा यस्य । आयतकचे, त्रि ॥ (स्त्रियां
 वा डीष् खाङ्गत्वात् । यथा, महाभाटके । १६१ ।
 “विम्बोष्ठी चारुनेत्रा गजपतिगमना दीर्घकेशी
 सुमध्या ॥”)
 दीर्घकोशिका, स्त्री, (दीर्घः कोशो यस्याः । ततः
 संज्ञायां कन् टाप् अत इत्वच् ।) दीर्घको-
 शिका । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 दीर्घकोषिका, स्त्री, (दीर्घः कोशोऽस्याः । कापि
 अत इत्वम् ।) भिष्वायिका । भिष्वाक् इति
 खाता । तत्पर्यायः । दुर्नामा २ । इत्यमरः ।
 १ । १० । २५ ॥
 दीर्घगतिः, पुं, (दीर्घां आयातस्थानग्रहा गतिः
 पादविशेषो यस्य ।) उद्गः । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 दीर्घग्रन्थिः, पुं, (दीर्घो ग्रन्थिः पर्वासा ।) गज-
 पिप्पली । इति राजनिर्घण्टः ॥ (विद्वतिरस्य गज-
 पिप्पलीशब्दे विज्ञेया ।)
 दीर्घश्रीवः, पुं, (दीर्घां श्रीवासा ।) उद्गः । इति
 हेमचन्द्रः । १३२६ ॥ नीलकौचः । इति राज-
 निर्घण्टः ॥ (देशभेदः । यथा, दृष्टवृत्तसंहितायाम् ।
 १४ । २३ ।
 “एकविलोचनशूलिकदीर्घश्रीवास्वकेशाश्च ॥”)
 दीर्घघाटिकः, पुं, (दीर्घां घाटास्यास्तीति । ठन् ।)
 उद्गः । इति शब्दरत्नावली ॥
 दीर्घजङ्गलः, पुं, (दीर्घं यथा तथा जङ्गलो गति-
 शीलः ।) भङ्गानमत्स्यः । इति शब्दमाला ॥
 दीर्घजङ्गः, पुं, (दीर्घो जङ्गास्य ।) वकः । इति
 त्रिकाण्डशेषः ॥ उद्गः । इति जटाधरः ॥ आय-
 तजायुक्ते, त्रि ॥
 दीर्घजिह्वः, पुं, (दीर्घां जिह्वा यस्य ।) सर्पः ।
 इति हेमचन्द्रः । ४ । ३६६ ॥ (दानवविशेषः ।
 यथा, महाभारते । १ । ६५ । ३० ।
 “गरिष्ठश्च वनायुश्च दीर्घजिह्वश्च दानवः ॥”
 स्त्रियां टाप् । राक्षसीविशेषः । यथा, महा-
 भारते । ३ । २८६ । ४४ ।
 “द्वार्षीं चार्षीं ललाटार्षीं दीर्घजिह्वा-
 मजिह्विकाम् ॥”)
 दीर्घतरुः, पुं, (दीर्घश्चासौ तरुश्चेति कर्मधारयः ।)
 तालः । इति शब्दार्थकल्पतरुः ॥
 दीर्घतिमिषा, स्त्री, (दीर्घस्तिमिषः । अभिधानात्
 स्त्रीत्वम् ।) कर्कटी । इति शब्दमाला ॥
 दीर्घतुङ्गा, स्त्री, (दीर्घं तुङ्गं यस्याः ।) कुङ्कु-
 न्दरी । इति कोषान्तरम् ॥
 दीर्घदण्डः, पुं, (दीर्घं दण्डमिति नित्यकर्मधारयः ।
 अभिधानात् पुंस्त्वम् ।) पक्षिवाहः । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 दीर्घदण्डः, पुं, (दीर्घो दण्ड इव काष्ठावच्छेदेन ।)
 शरद्वृत्तः । इति भावप्रकाशः ॥

दीर्घदण्डकः, पुं, (दीर्घदण्ड + खार्थे कन् ।) शरद्वृ-
 त्तः । इति जटाधरः ॥
 दीर्घदण्डी, स्त्री, (दीर्घदण्ड + गौरादित्वात् डीष् ।)
 गोरक्षी । इति राजनिर्घण्टः ॥
 दीर्घदर्शी, [न्] पुं, (दीर्घं दीर्घात् वा पश्यतीति ।
 णिनिः ।) पक्षितः । इत्यमरः । २ । ७ । ६ ॥
 यशः । इति शब्दरत्नावली ॥ भङ्गकः । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ दूरदर्शके, त्रि ॥ (यथा, महा-
 भारते । २ । ४८ । ४३ ।
 “स हि धर्मं पुरस्कृत्य दीर्घदर्शी परं हितम् ॥”)
 दीर्घदृष्टिः, पुं, (दीर्घां दृष्टिदर्शनमस्य ।) दीर्घ-
 दर्शी । इति हलायुधः ॥
 दीर्घद्वः, पुं, (दीर्घश्चासौ द्वुश्चेति कर्मधारयः ।)
 तालवृत्तः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 दीर्घद्वमः, पुं, (दीर्घो द्वम इति नित्यकर्मधारयः ।)
 शास्त्रालिः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 दीर्घनादः, पुं, (दीर्घो दूरगो नादोऽस्य ।) शङ्खः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 दीर्घनालं, स्त्री, (दीर्घं नालमस्य ।) दीर्घरोहि-
 षकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 दीर्घनालः, पुं, (दीर्घं नालं यस्य ।) वृत्तगुण्डः ।
 यावनालः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 दीर्घनिद्रा, स्त्री, (दीर्घां निद्रेति नित्यकर्मधारयः ।)
 म्बुः । इति हेमचन्द्रः । २ । २३८ ॥ (यथा,
 मार्कण्डेये । ७ । १३ ।
 “सोऽथ मनुकार्मुकाञ्जेपविदीपितदिगन्तरेः ।
 श्रुद्वैर्विभ्रसर्वाङ्गो दीर्घनिद्रां प्रवेक्षति ॥”)
 दीर्घपटोलिका, स्त्री, (दीर्घां पटोलिका ।) लता-
 फलविशेषः । धुंढुल इति भाषा । अस्य
 गुणाः । क्षिप्रत्वम् । कटुत्वम् । विष्टम्बित्वम् ।
 गुरुत्वम् । वायुपित्तश्लेष्मरुचिभेदकारित्वम् ।
 मधुरत्वम् । शीतलत्वम् । इति राजवल्लभः ॥
 दीर्घपत्रः, पुं, (दीर्घं पत्रमस्य ।) राजपलाशुः ।
 विष्णुकन्दः । हरिद्वर्गः । कुन्दरः । तालः । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ कुपीलुः । इति भावप्रकाशः ॥
 (इच्छेदे । यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने ४५ अः ।
 “कान्नारस्तापसेत्सुक्ष्मं काष्ठेत्सुः सूक्ष्मपत्रकः ।
 नेपालो दीर्घपत्रश्च नीलपोरोऽथ कोषलत् ॥”)
 दीर्घपत्रकः, पुं, (दीर्घपत्र + संज्ञायां कन् ।)
 रक्तलयुनः । शरद्वृत्तः । हिल्लजः । वेतसः । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ करीरवृत्तः । इति शब्द-
 चन्द्रिका ॥ जलजमधुकः । इति जटाधरः ॥
 लयुनः । इति हेमचन्द्रः । ४ । २५३ ॥ (इच्छे-
 मेदः । यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने ४५ अः ।
 “सूक्ष्मपत्रो नीलपोरो नेपालो दीर्घपत्रकः ।
 वातलाः कफपित्तघ्नाः सकषाया विदाहिनः ॥”)
 दीर्घपत्रा, स्त्री, (दीर्घपत्र + टाप् ।) चित्रपर्णिका ।
 चाङ्गुलियामेदः । (यथा, भावप्रकाशस्य पूर्ण-
 खण्डे प्रथमे भागे ।
 “भालिपर्णी स्थिरा सौम्या त्रिपर्णी पीरवी गुह्या ।
 विदारिगन्वा दीर्घाङ्गी दीर्घपत्रांशुमत्यपि ॥”)
 इखजम्बुः । इति रत्नमाला ॥ गन्धपत्रा ।

केतकी । डोङ्गीचुपः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (चिञ्चापरपथ्याय उद्भिद्भेदः । यथा, भाव-
 प्रकाशे पूर्णखण्डे प्रथमे भागे ।
 “चिञ्चा चक्षुश्चक्षुकी च दीर्घपत्रा सतिक्तका ॥”)
 दीर्घपत्रिका, स्त्री, (दीर्घपत्र + संज्ञायां कन् टाप्
 अत इत्वच् ।) श्वेतवचा । घृतकुमारी । शाल-
 पर्णी । इति राजनिर्घण्टः ॥
 दीर्घपत्रो, स्त्री, (दीर्घपत्र + गौरादित्वात् डीष् ।)
 पलाशीलता । महाचक्षुशाकः । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 दीर्घपर्णी, स्त्री, (दीर्घं पर्णमस्याः । गौरादित्वात्
 डीष् ।) पृथ्विपर्णी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पृथि-
 पर्णांशब्देऽस्या विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)
 दीर्घपल्लवः, पुं, (दीर्घः पल्लवो यस्य ।) शृणुवृत्तः ।
 इति राजनिर्घण्टः । आयतच्छेदे, स्त्री । तद्वति,
 त्रि ॥
 दीर्घपातु, पुं, (दीर्घो पादावस्य । समासे अन्ध-
 लोपः ।) कङ्कपर्ची । इति शब्दरत्नावली ॥
 दीर्घपादः, पुं, (दीर्घो पादो यस्य । समासान्त-
 विधेरनित्यत्वात् अन्धलोपाभावश्च ।) कङ्क-
 पर्ची । इति हेमचन्द्रः । ४ । ४०० ॥
 दीर्घपादपः, पुं, (दीर्घश्चासौ पादपश्चेति नित्य-
 कर्मधारयः ।) तालः । पूगः । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 दीर्घपृष्ठः, पुं, (दीर्घं पृष्ठं यस्य ।) सर्पः । इत्य-
 मरः । १ । ८ । ८ ॥
 दीर्घफलः, पुं, (दीर्घं फलं यस्य ।) आरवधवृत्तः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य पर्यायो यथा,—
 “आरवधो राजवृत्तः सम्याकश्चतुरङ्गुलः ।
 आरवेतो याधिघातः क्षतमालः सुवर्णकः ॥
 कणिकारो दीर्घफलः स्वर्णाङ्गः स्वर्णभूषणः ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्णखण्डे प्रथमे भागे ॥)
 दीर्घफलकः, पुं, (दीर्घफल + संज्ञायां कन् ।) अगस्त्य-
 वृत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुणादयोऽस्या-
 गस्त्यशब्दे व्याख्याताः ॥)
 दीर्घफला, स्त्री, (दीर्घाणि फलानि यस्याः ।)
 कपिलनादा । जतुका । इति राजनिर्घण्टः ॥
 दीर्घनाला, स्त्री, (दीर्घः बालो यस्याः ।) चमरी ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 दीर्घमारुतः, पुं, (दीर्घः अधिकसमययापी
 मारुतो निःश्वासवायुर्यस्य ।) हस्ती । इति
 त्रिकाण्डशेषः ॥
 दीर्घमूलं, स्त्री, (दीर्घं मूलं यस्य ।) लामञ्जकम् ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 दीर्घमूलः, पुं, (दीर्घं मूलं यस्य ।) मोरटलता ।
 विखान्तरवृत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 दीर्घमूलकं, स्त्री, (दीर्घमूल + संज्ञायां कन् ।)
 मूलकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 दीर्घमूला, स्त्री, (दीर्घं मूलं यस्याः । टाप् ।)
 श्यामालता । शालपर्णी । इति रत्नमाला ॥
 (यथा, सुश्रुते । १ । ३८ ।
 “प्रियङ्गु समङ्गघातकी पुत्रागरक्तचन्दनकुचन्दन-